

styre skurrer lidt i ørerne, når man sådan i øvrigt følger ministeren.

Kl. 10.45

Jeg må opfatte det sådan, at socialministeren har en anden tærskel, når det drejer sig om børn, og det må jeg bare konstatere og undre mig over i mit stille sind.

Nu er der en undersøgelse. Jeg synes, der ligger meget, meget klare beviser for, at noget er galt. Jeg synes også, at det kunne være rart, om vi nu kunne bruge den særlige situation, vi faktisk står i, med faldende børnetal, og efter at vi i 9 år har kæmpet for at få pasningsgaranti og er så tæt på, at vi kan tillade os at sige, at nu har vi det næsten. Nu kan vi faktisk tillade os, fordi vi har den situation, også at gå ind og kigge helt, helt anderledes på kvaliteten. Den chance synes jeg ministeren forpasser.

Det beklager jeg, men det kunne være rart, at ministeren i det mindste kunne give en tilkendegivelse af, at når undersøgelsen, som jeg altså mener foreligger, kommer, vil ministeren gøre noget og tage fat.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Så kom vi alligevel lidt videre i diskussionen på den måde, at ministeren her i anden omgang medgav, at selvfølgelig koster det, hvis man skal lave udbedringer af fysiske forhold, der giver børnene bedre vilkår. Det vil jeg så godt kvittere for, så er vi i hvert fald enige så langt.

Så tror jeg spørgsmålet alene drejer sig om: Skal der gøres noget ved de her ting, eller skal der ikke gøres noget ved de her ting? Der kan man jo sige, at ministeren har en unik chance, fordi vi står over for økonomiforhandlinger med kommunerne i løbet af ganske kort tid, hvor der skal aftales rammer for de næste års økonomiske udvikling i kommuner og amter.

Der synes jeg selv, at det må være en fantastisk aktuel mulighed for socialministeren til at gå ind og sige: De her ting vil jeg godt gøre noget ved, og jeg anerkender, det har jeg gjort i Folketinget i dag, at det at gøre noget ved dem koster.

Vil ministeren derfor tage med til forhandlingerne, at det her er et af de punkter, der skal sikres ved de kommende økonomiforhandlinger her i maj måned?

(Kort bemærkning).

Jette Bergenholz Baurup (S):

Det var sådan set ministerens ord om, at i det øjeblik, at institutionernes skal give en redegørelse, vil det nok mere være af pligt end af lyst. Jeg vil godt høre, om ministeren mener, at børnene synes, det er vigtigere, om det er af lyst eller af pligt, end at institutionerne er tidssvarende.

Jeg vil også høre, om man måske kan bede institutionerne om at lave om på det, når nu redegørelsen kommer. Tænker ministeren så på, om det er af pligt eller af lyst? Er det ikke sådan, at vi skal have nogle institutioner, der er tidssvarende, nogle institutioner, hvor der ikke er mobning? Nu siger ministeren, at tidligere var det hvert fjerde barn, i dag er det hvert tiende barn. Jamen bare ét barn bliver mobbet i en institution, må man vel gøre noget ved det.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Henriette Kjær):

Nu er det her jo ikke en undersøgelse. Det er et gennemgribende tilsyn, hvor man skal samle erfaringerne og få dem diskuteret med KL. Det, som jeg synes er det vigtige, er, at her får vi sort på hvidt, hvad der er galt, og så kan man gå i gang ude i kommunerne. Så er det jo op til den enkelte kommune, kan jeg sige til fru Line Barfod, at prioritere, hvordan man vil finde ressourcer til at udbedre det, der nu engang skal udbedres. Sådan er det, sådan fører kommunerne deres økonomi, og det skal vi ikke blande os i herindefra.

Til fru Sandy Brinck, der siger, at jeg ellers er god til at dunke kommunerne oven i hovedet og melde dem til tilsynsrådet: Ja, det er jo sådan, at når man ikke overholder den lovgivning, der nu er, så er det konsekvensen af det.

Men jeg må da sige, at jeg undrer mig over Socialdemokratiet, der gang på gang – jeg tror, der har været seks forslag om bedre arbejdsmiljø i daginstitutioner – har stemt imod, og i dag står man så og pudser glorien. Jeg synes godt nok den skinner lige lovlig pænt i dag. Men sådan er det jo selvfølgelig. Man kan altid komme på nye tanker.

Hr. Villy Søvnald medgiver jeg, at det koster noget, men der er altså også meget, der ikke koster noget, og det er adfærdsregler. Man kan lave nogle klare adfærdsregler for, hvordan man gebærder sig i denne her daginstitution, noget med at vaske hænderne, sørge for at man er ude, at man ikke behøver at råbe, når man skal tale